

TORNAI JÓZSEF

Régi könyvben találtam

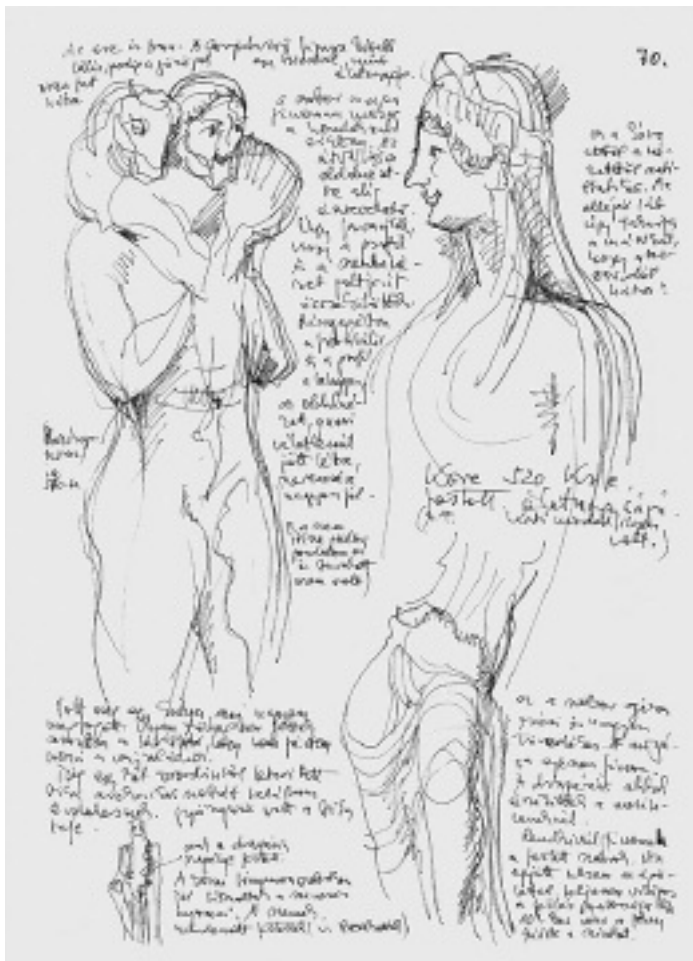
Környülvettek ellenségim,
nem félek.
Aki szeret, úgyis az a
legszörnyebb.
Cirmos alma, császárkörte
mérgezőbb,
mintha titkon tartod meg a
menyegződ.
Az a kicsi, ki e nászból
megfogán,
kísér majd a kacajával
harcosan.
Piroslik a barázdában
a kakastarój,
azt kívánom, édes felem,
hogy örökké élj!

Így dörren az ének

Itthon még zölden követtek a fűzfák,
Gyergyóban már megraktuk a kályhát,
és mikor fátylas ingedet levettem,
tüzet cserélt a tieddel a testem.
Mikor is volt? Alighogy az emlék
őrzi még a bensőd pihe-selymét.
Szerelmedért meg kellett fizetnem,
mikor a koszorúm úszott könnyeimben.
Halál, halál, így dörren az ének
nappal is a kárörvendő éjnek.

Egyszerű történet?

Lefeküdt egymással
a szerelmem és a barátom.
Nem tudtam, bűnnek mérjem-e,
és milyen mérlegtálon.
Könnyű volt megbocsájtanom,
hogy éppen ők így megcsaltak.
De más a sors: tettükbe
egy hónapot kerülve
mindketten belehaltak.

Részlet Schrammel Imre naplójából